

CULTURA

La cantant presenta un primer disc que trenca fronteres entre el 'jazz', el 'pop' i el 'soul', i dona relleu als talentosos instrumentistes que l'acompanyen

Text: Ignasi Franch

Com t'has plantejat el disc? Tot i la seva brevetat, és molt variat, i això l'acosta a l'òrbita del *pop* més obert i amic de la fusió, tot i que tingui passatges netament jazzístics...

1 Del *jazz* m'interessa la seva riquesa harmònica i apertura rítmica, el seu sentit de la improvisació, el reconeixement de la personalitat de cada músic... Però les melodies són molt *pop*, perquè m'agraden les cançons que s'enganxen sense ser fàcils, que són populars i que tothom pot cantar. He buscat un equilibri entre la complexitat del *jazz* i la simplicitat del *pop*.

«Sin vértigo», amb aquest nom que sona a declaració d'intencions, és una mostra d'aquest eclecticisme: hi ha elements de *pop*, un teclat elèctric *retro*... i pinzellades de *free jazz* gens freqüents en discos vocals...

1 Sí, sí. El *free jazz* sempre m'ha interessat. I trobo molts nexes entre aquest i la psicodèlia, perquè duen les cançons molt llunys...

Diries que mires més a la tradició afroamericana que a l'europea?

1 En el terreny jazzístic, sí, sobretot d'artistes que reivindicaven les seves arrels africanes, com Nina Simone. En el *pop* no ho tinc tan clar,

Dácil López

VOCALISTA

«ESCOLTO MOLTA MÚSICA DIFERENT, I AIXÒ ES NOTA»

perquè m'agraden molts artistes europeus: The Beatles, The Rolling Stones, Nick Drake... Escolto música molt diferent, i crec que això es nota.

Influències musicals a banda, tens un bagatge professional molt divers: has treballat en arts escèniques, en bandes de música festiva.. També es reflecteix al disc?

1 Jo crec que sí, totalment. «Abrazos» inclou passatges molt lliures en l'apartat vocal, que vaig concebre imaginant un número de dansa. Hauria volgut fer un videoclip amb Sol Picó, amb qui he treballat en ocasions anteriors! I és que m'ha influenciat molt treballar amb ballarins. També hi ha petges del que feia a Psiconautas, el meu primer grup, amb una part de psicodèlia sisiana molt important...

Altres vocalistes mantenen diferents projectes mitjançant els quals poden saciar diferents inquietuds,

però tu en presentes un que ho engloba tot...

1 En aquell moment ho volia així. Potser ara sí que em plantejaré tenir diversos projectes, i activar-los en funció d'allò que vulgui fer en cada moment. Però amb *El círculo del corazón* buscava escriure una carta de presentació, concentrant les energies en una sola cosa i mostrant tot allò que puc fer.

Als concerts mostres inquietuds escèniques, ganes d'expressar mitjançant els gestos, d'interpretar...

1 Sí, són espectacles oberts. A la part lliure d'«Abrazos», per exemple, poden passar moltes coses: llegir un poema, generar sons fregant el vestit que duc amb el micròfon... També usem una estètica molt particular, una mica cabaretera, que reflecteix una filosofia. Els músics van amb vestit d'home, però duen barrets d'animals, i això simbolitza que combinem el rigor musical amb el gust de saltar-nos les normes.

Seguint en aquesta línia de varietat, a l'elapé cantes en català, en castellà i en anglès. I a «Groc» uses una impostura vocal de ressons orientalitzants. Només hi hauria faltat que la cantessis en xinès!

1 Ja, però la gràcia era fer-ho en català en aquesta ona... Al darrere d'aquesta cançó hi ha influències musicals molt importants per a mi. Com David Bowie, que ha fet coses molt diferents al llarg de la seva carrera, i no es va vestir de xinès però sí de japonesa. Vaig pensar que, si feia una cançó sobre la Xina, podia usar l'escala pentatònica, que s'associa molt amb el seu *folklore*, i canviar la veu per fer el joc. Aquestes coses, també les fa Sisa: modular el to per adaptar-se al personatge.

QUI ÉS

■ Tinerfeya establerta a Barcelona, Dácil López ha intervingut en diversos projectes de dansa, cançó i *jazz*: de Sol Picó a La Banda del Surdo, passant per l'escapada musical de l'actor Bruno Oro.

■ Tot i una diversitat d'estils quasi malaltissa, el seu primer disc desprèn rigor, tant en algunes delicioses escapades jazzístiques com en l'ús de melodies *pop*. Ara, López prepara *For women*, on homenatjarà algunes compositores de *jazz*.

Reparteix molt de joc entre els músics, cosa no del tot habitual en el món del *jazz* vocal i menys encara en el *pop*. Ha estat voluntat personal teva o hi ha tingut alguna cosa a veure que el disc estigui produït per un músic com Gorka Benítez?

1 El paper d'en Gorka com a productor ha estat molt important: ha estat per la feina des de l'inici fins a la mescla final. Però jo ja tenia clar que volia que els músics tinguessin protagonisme, que poguessin fer solos i improvisar. Quan toquem, moltes vegades em converteixo en espectadora, i m'agrada sentir què inventen. També m'ha encantat comptar amb en Gorka perquè, tot i ser molt conegut com a jazzista, té un esperit obert i rocker. I m'interessava treballar amb algú que entengués que amb aquest projecte volia agermanar ambdues facetes. ©